

ANUL XIII. — No. 6.

IUNIE 1932.

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1^{LE} MAI 1923

SEDIUL «UNIUNEI»: STR. SF. IONICĂ, 6. — BUCURESTI I. — TELEFON 313/47

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923

SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: STR. SF. IONICĂ No. 6 — BUCUREȘTI
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți Președinți de Onoare:

M. S. REGELE GEORGE AL GRECIEI ȘI A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

Președinți de Onoare :

N. RACOTA, GH. NEDICI și A. MOCSONYI

Președinte :

Dr. I. COSTINESCU

Vice - Președinți :

GH. SCHINA și ALEX. VASILCO

Secretar General :

Colonel DIMITRESCU ALEXANDRU

Membrii-Consilieri :

General BALIF E., BĂLĂNESCU T., Dr. BEJAN I., BRĂTIANU DINU, Dr. BOTEZAT EUG., Colonel BOZAC AUREL, BITTERMANN JUL., Căpitan CĂLUGĂRU EUGEN, CRAIOVEANU EUGEN, Dr. CĂLINESCU I. R., CRĂCIUNESCU CORNEL, DRĂCEA M., JUVARA ERNEST, LINȚIA DIONISIE, Dr. MEȚIANU N., General MANU G. G., OLTEANU GAVRIL, PAVLU D., Dr. PHILIPOVICZ I., POP I., PLAGINO G., POPESCU I., Maior ROSETI BĂLĂNESCU, G-ral SAMSONOVICI, SĂULESCU N., SUȚU ALEX. Cluj, Maior SCHNEIDER SNYDER R., STEFAN V. V., G. TELEAGĂ, TIPEI S., Dr. G. UDRISCHI, WITTING E.

Censori :

CAȚAFANI V., ȘTEFĂNESCU G., GOLESCU G. A., PĂNOIU ILIE, NEDELCU G.

Comitetul de lectură :

Dr. G. NEDICI, Dr. R. I. CĂLINESCU, E. CRAIOVEANU, Dr. G. SCHINA, Cpt. CĂLUGĂRU E.

**Scopurile U. G. V. R. cuprindând interesele tuturor vânătorilor din
întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupa în jurul ei.**

CONTRIBUȚII:

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligator la „REVISTA VÂNĂTORILOR“

Societățile : plătesc o taxă fixă de afiliere de lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100 înapoi numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ de 400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 de Lei de fiecare membru.

Abonamentul la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ este obligatoriu pentru toți membrii „UNIUNEI“

Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci poștale

Corespondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărășite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

Orele de primire la Uniune : În toate zilele de lucru dela 9—1 și 4—7

Sediul: STR. SF. IONICĂ No. 6 — BUCUREȘTI I.

— TELEFON 313/47 —

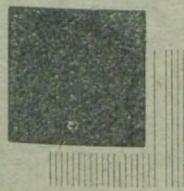
*Părerea
este
unanimă!*
Cartușele

„3 Stele”
„2 Stele”
„1 Stea”
„Vulpe”

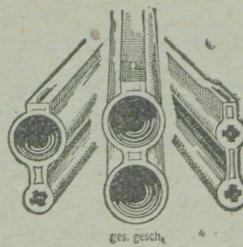
sunt de calitate neîntrecută!

FABRICA ROMÂNĂ
DE CARTUŞE DE VÂNĂTOARE, S. A.

BUCUREŞTI
ȘOSEAUA ȘTEFAN CEL MARE No. 45

PROSPECTE SI PRET
CURENT LA CERERE

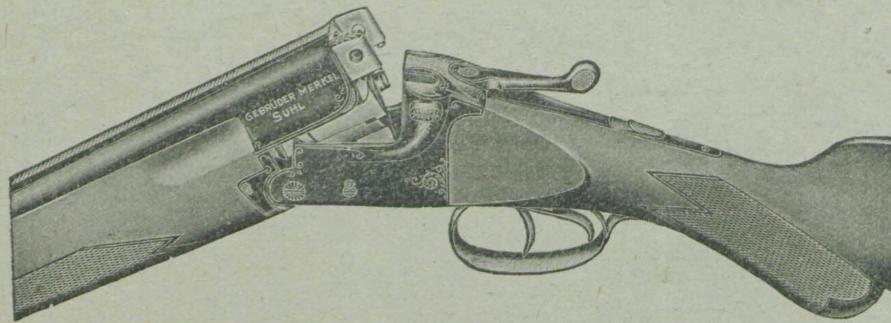

CAMPIONATUL LUMEI PE 1931

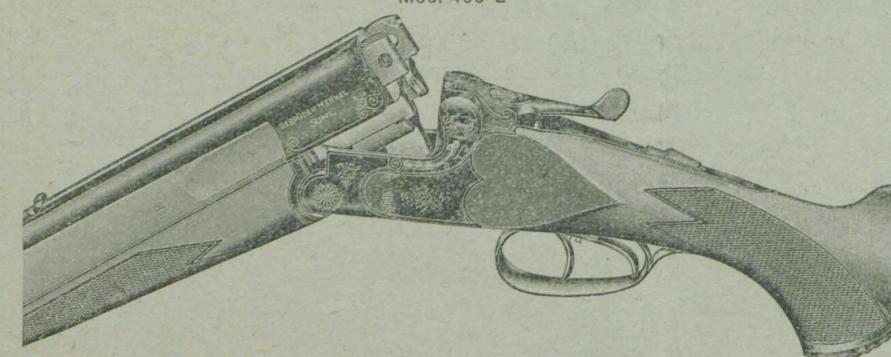
la Monte Carlo, a fost câștigat de un American cu o armă Sist. Bock din **Fabrica Gebrüder Merkel**.

Recordul Germaniei cu 100 de puncte la 100 de porumbei a fost repurtat cu o armă dela Gebrüder Merkel, sistem Bock.

Cele mai bune arme pentru tirul sportiv și de vânătoare, sunt armele **Gebrüder Merkel** cu țevi suprapuse, care se fabrică și se livrează, exact după dorințele clientilor, cu garanția unui tir excepțional și o funcționare fără cusur.

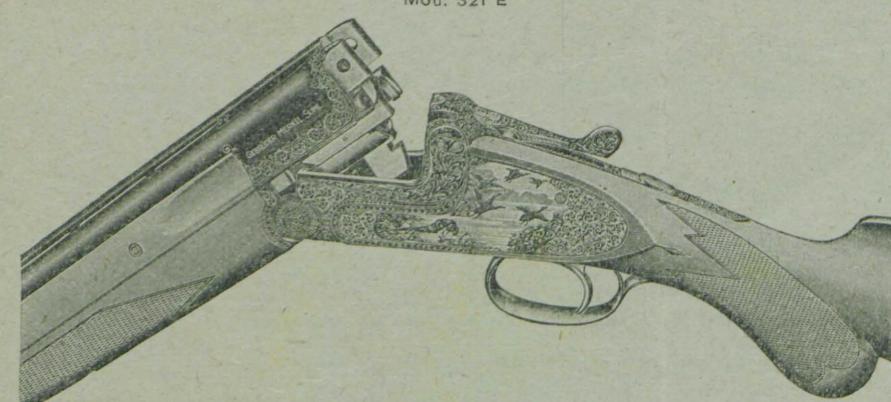
Mod. 400 E

Mod. 210

Mod. 321 E

Mod. 302

Observați clișeele alăturate de arme Sist. Bock, dela cele mai simple până la cele mai fine modele de lux.

Livrăm :

1. Arme cu țevi suprapuse cu ejector automat dela 320 RM.
2. Arme mixte cu 2 țevi suprapuse dela 300 RM.
3. Arme cu glonț (expres) cu 2 țevi suprapuse dela 535 RM.

Toate aceste prețuri locu fabrica Suhl, fără transport și vamă.

Afară de aceasta, construim arme cu 2 țevi lisse cu sau fără ejector, **Expresuri** cu sau fără ejector, **Drillinguri** în toate modelele, **Carabine** cu țeavă basculantă pentru cele mai puternice încărcături, **Carabine cu repetiție**.

**Suhler Waffenwerk
Gebrüder Merkel, Suhl-
Germania.**

CALENDARUL VÂNĂTORILOR

I U N I E

Vânătorul permis. Căpriori (țapi), orice răpitoare cu păr sau pene.

In grija vânătorului. Continuăm cultivarea ogoarelor pentru vânat și veghiem, ca și în Mai, la păstrarea liniștei de care are nevoie vânătorul pentru creșterea puilor. Se continuă cu împușcarea răpitoarelor la vizuină sau la cuiburi. Se începe strângerea furajului

pentru hrănirea vânătorului iarna. În acelaș scop se strâng și usucă ramuri mici înfrunzite de plop, salcie, smuris, etc. La cositul fânețelor se va avea grijă să se crute pe cât posibil puii de vânat, iar cuiburile găsite să fie ocrotite, luând înțelegere cu proprietarii fânețelor. Toate felurile de vânat se sacră în această lună creșterei puilor. Iepurile se și imperechează.

«ALMANAHUL VÂNĂTORULUI»

VIATA UNIUNII

ADUNAREA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ CONVOCARE

Conform dispozițiunilor art. 38 — 45 din Statute și deciziunei Adunării Generale Ordinare din 28 Februarie a. c. se aduce la cunoștința domnilor membrii ai UNIUNEI și Societăților de vânătoare afiliate, că în ZIUA DE 19 IUNIE și eventuala continuare IN ZIUA URMATOARE, va avea loc Adunarea Generală Extraordinară, la ora 10 a. m.

Localul unde se va ține adunarea va fi indicat prin afișare, la sediul Uniunii, str. Sft. Ionică No. 6, cu cinci zile înainte de întrunire.

LA ORDINEA DE ZI :

- 1. Modificarea Statutelor.**
- 2. Discuțiuni asupra propunerilor de modificări a legei de vânătoare, pentru stabilirea punctului de vedere, pe care Uniunea urmează a-l susține față de viitoarea legiferare a vânătoarei.**
- 3. Aprobarea bilanțului și descărcarea de gestiune a vechiului consiliu de administrație.**
- 4. Expunerea faptelor petrecute la Adunarea generală ordinară de la 28 Februarie și modificările ce această Adunare extraordinară eventual ar decide.**

D-nii membrii sunt rugați a aduce cu dânsii și ultima chitanță de plată cotizației.

**Acte în legătură cu faptele petrecute după
adunarea generală a Uniunii,
dela 28 Februarie a. c.**

Toate încercările făcute de unele persoane din vechiul consiliu de a anula deciziunile Adunării generale dela 28 Februarie, au rămas infructuoase.

Justiția a respins 3 acțiuni intentate de acele persoane, punând noul consiliu ales în toate drepturile legale.

Totuși exercitarea îndatoririlor statutare, ce incombă noului consiliu, sunt împiedicate, deoarece la punerea în posesie a localului Uniunii de către or-

ganele judiciare, s'a constatat lipsa dela sediu a tuturor regisrelor, a recepiselor de depunere a fondurilor și, — după informațiunile culese, — a unei părți din avereala Uniunii.

Pentru a intra în legalitate, potrivit ordinanțelor Tribunalului, președintele consiliului de administrație a adresat notificările impuse de imprejurări, către răspunzătorii legali în speță.

Publicăm mai jos conținutul unei notificări către d. N. Cojescu, fost secretar general :

D-lui N. Cojescu, Strada Griviței 62, Loco

Dela firma C. A. Funk & comp., din Suhl (Germany), am primit azi o scrisoare drastică prin care

protestează contra faptului că arme de ale lui aflate în depozit la Uniune au fost ridicate de particulari, cu asentimentul Uniunii și întrebuițate la vânătoare, pentru a fi puse apoi la loc în rafturi. Amenință cu darea în judecată și face Uniunea răpunzătoare pentru deprecierea armelor.

Asemenea cere în mod energetic să i se deconteze imediat armele, eventual vândute și să i se remită un tablou despre cele aflătoare încă în depozit la Uniune.

Vă rugăm a ne răspunde imediat, arătând ce trebuie să comunicăm la rândul nostru firmei de mai sus.

Ținem a vă încunoaști înțelegere că toată răspunderea în această chestiune vom descărca-o asupra D-v., personal.

Cu stimă,

Secretar General Colonel DIMITRESCU

APEL CATRE SOCIETĂȚILE AFILIATE ȘI CATRE MEMBRII INDIVIDUALI AI UNIUNEI GENERALE

Membrii calificați ai Uniunii generale sunt rugați să răspundă imediat, arătând ce trebuie să comunicăm la rândul nostru firmei de mai sus.

Din actele oficiale ale Uniunii, publicate în numărul precedent al Revistei și din cele redate mai sus, reiese evident că împotriva tuturor prevederilor statutare, împotriva chiar a deciziunilor justiției se manifestă o pornire încăpățânată de a se impiedica cu orice mijloace lămpozirea situației dela Uniune, cu dorința manifestă de a-i primejdii chiar existența, mai bine decât clarificare.

Cum noul consiliu nu înțelege a se rezuma numai la confirmarea pe care i-o dă justiția, face prezentul apel, în dorința de a dispune de sprijinul moral întreg, reînnoit de către toți membrii, cari poartă interes Uniunii, pe lângă mandatul ce i-a fost încredințat în unanimitate de către Adunarea generală dela 28 Februarie.

Numărul cât mai mare de participanți, care după a lor matură chibzuință, își vor da verdictul, este singurul în măsură de a statoveni viitorul instituției și calea pe care înțelege să păsească mai departe vânătorimea românească.

Résumé : Appel adressé aux membres de l'Union afin de participer en nombre à l'assemblée générale convoquée pour le 19—20 Juin a. c.

DISCUȚIUNI & PROPUNERI

Permisele de port-armă de vânătoare sunt permanente și nu trebuie reînnoite în fiecare an

de Honoriu Bănescu, Avocat - Pitești

La votarea legei pentru protecția vânătorului din 27 Octombrie 1921, legiuitorul în Cap. XI a înscris unele dispoziții referitoare la permisele de a purta armă și la taxele respective.

Aceste dispoziții la data când s'a votat legea erau necesare, întrucât nu exista nici o lege, care să reglementeze dreptul de a poseda și purta arme.

In 1924, Decembrie 21 s'a promulgat însă legea pentru reglementarea portului și vânzării armelor.

Prin această lege s'a reglementat complet asupra dreptului de a poseda și purta arme, cum și asupra formalităților și taxelor.

Această lege, prin art. 21, ocupându-se de taxele permiselor de a poseda și purta arme, dispune că taxele prevăzute în legea pentru protecția vânătorului și reglementarea vânătoarei, rămân în vigoare, ele putând fi suprimate, reduse sau sporite printr'un jurnal al Consiliului de Miniștrii.

De sigur că acest articol nu a putut viza decât taxele pentru permisul de vânătoare, în nici un caz nu s'a mai putut referi la taxele permiselor de port-armă de vânătoare.

Aceasta pentru cuvântul că ar fi fost un non sens ca atunci când legiferezi asupra permiselor de port-armă, în general, să se mai mențină dispozițiunile dintr'o lege specială, prin care se legiferează în parte și asupra portului armelor, tocmai din cauza lipsei unei legiferări.

De altfel, că aşa trebuie să fie, rezultă și din art. 45 al legei pentru reglementarea portului armelor,

care abrogă : „orice dispoziții referitoare la regulamentarea portului și vânzării armelor“.

Așa fiind rezultă de aci că în ceea ce privește permisele de a purta arme, rămân în vigoare numai dispozițiunile legei din 1924 asupra portului armelor, iar cele din legea vânătoarei din 1921 sunt abrogate.

Consecința este că permisele de port-armă, conform art. 20 din lege având durată nelimitată, ele odată scoase, rămân valabile pentru tot timpul, cât nu s'au anulat sau retras.

Ceea ce urmează să se reînnoiască în fiecare an, este permisul de vânătoare, care nu este valabil decât un an conform art. 37 din legea pentru protecția vânătorului.

De cățiva ani, printr'o greșită interpretare a textelor de lege de mai sus, se pretinde vânătorilor, că odată cu scoaterea permisului de vânătoare, să scoată tot anual și un permis de port-armă.

Este o șicană care se face vânătorilor și care nu are nici un sens și nici o explicație.

La necazul și neplăcerea ce se aduce vânătorilor cari sunt nevoiți să îndeplinească trei rânduri de formalități, începând cu trei petiții : una pentru port-armă, una pentru permis de vânătoare și una pentru câine, se mai adaogă și măsura iarăș nejustificată a fiscalului, care pretinde timbre de 132 lei și pentru permisul de port-armă.

Ministerul de Finanțe, printr'un ordin circular, a revenit asupra măsurării de a se lua timbrele de 132 lei și la permisul de port-armă.

Șiciana pentru vânători rămâne mai departe și eu să rugă respectuos pe conducătorii Uniunii să intervină la Direcțiunea vânătoarei, ca până la modificarea legei și scoaterea din ea a acelor dispoziții care au devenit inutile, în urma legei din 1924 pentru portul armelor, printr'un ordin circular către prefecturi să dispună că permisele de port-armă liberează în baza legei din 1924, fiind cu durată nelimitată, ele servesc la liberarea permiselor de vânătoare pentru armele prevăzute în ele și deci că nu se mai liberează permise de port-armă anuale, ci numai permise de vânătoare.

Măsura ce propun este necesară, fiindcă complicarea formalităților și îngreunarea putinței de a obține permisul de vânătoare, mărește numărul braconierilor, în detrimentul respectului legei și al veniturilor Ministerului de Domenii.

Résumé : Discussion sur les articles de loi concernant le renouvellement annuel des permis de port-arme. Conclusions : le renouvellement n'est prescrit que pour le permis de chasse.

O propunere practică

Domnule Președinte,

Știind că Direcțiunea de vânătoare nu dispune de fondurile necesare pentru cele mai importante lucrări de control etc., am onoare a vă propune următoarele: Uniunea să redacteze formulare de tot felul pentru societățile de vânătoare, care fiind vândute, câștigul să fie predat Direcțiunei sus menționate pentru împlinirea golarilor bugetare.

Formularele să fie redactate în aşa fel, încât conducătorii de asociații să aibă din ele un folos real. Spre exemplu : procesele verbale ale adunărilor generale, ale ședințelor comitetelor, lista membrilor cu indicarea numărului permiselor de vânătoare, de a purta arma, de câini, etc., liste după rezultatul anual al

vânătorului, traducerea legii și regulamentului în limbile minoritare etc.

Dr. EMERICH REITTER
deputat de T.-Torontal, membru
în S. d. v. Nimrod din Lovrin

N. R. Propunerea este foarte bună, cu condiția ca mai întâi societățile să se înscrive ca cumpărătoare a unui număr minimal de imprimante.

Altfel beneficiile întreținute ar putea dovedi pagube reale.

2-lea Bugetul Direcției Vânătoarei să fie întrebuințat numai în folosul intereselor generale ale vânătorilor !

CHINOLOGIE & CHINOTECHNIE

A V-a expoziție canină

de Mario Gebaur

Expoziția din anul acesta a dovedit din nou că numărul amatorilor de câini de rasă este foarte redus și că progresiunea în această direcție merge încă foarte încet.

Indiscutabil că și starea de depresiune generală a contribuit la înfrânarea avânturilor ce s-ar fi putut manifesta în această direcție, — dar admînd că situația reală în materie chinologică, nu s'a arătat decât pe jumătate, totuși nu avem încă motive de a o califica de mulțumitoare.

Câinele de lux, a predominat, — (expresiunea crizei), — iar câinele de folosință, în special cel de vânătoare, a fost reprezentat, numeric este, foarte slab.

Din primul an de organizare a Expozițiunilor canine s'a observat lipsa de interes a vânătorilor pentru o mișcare organizată care să le dea cu timpul posibilități practice de a-și procura câini de vânătoare de rasă și cu calitate corespunzătoare. Secțiunea „Câini de vânătoare“ în sănul S. I. R. C., așteaptă încă pe inițiatorul care să-i dea ființă — și pe amatori care să justifice apoi, existența ei.

De fapt același lucru se întâmplă cu toate secțiunile pe rasă, care din lipsă de amatori serioși au rămas încă simple evocări în statutul societății.

Numai secția câinilor românești ciobănești și de pază, pare a începe cristalizarea ei, și având în vedere amatori care s-au pus pe treabă ca să o urnească din loc, oare-cari speranțe sunt justificate.

Un prim proiect de Standard, pentru câinile româ-

nesc ciobănești și de pază, a fost alcătuit, — toți proprietarii de câini aparținând acestei categorii, și care s-au manifestat până acum, vor primi un exemplar al acestui proiect, — și progresul în direcția perfecționării va depinde de interesul și munca depusă de fiecare pentru perfecționare, prin cultura științifică îndrumată.

Pe de o parte, premiile bănești ce S. I. R. C., va putea oferi în fiecare an pentru încurajarea acestei mișcări, și pe de altă parte, concursul ce autoritățile respective îl vor acorda în consecință, vor consolida speranțele celor ce nu stau cu mâinile în buzunar.

Este incontenitabil că mișcarea începută prin crearea S. I. R. C., mai are nevoie de multă bună-voință din partea tuturor ce o compun, pentru a se organiza pe baze care să dea roadele dorite și metodele de îndrumare și activitate nu sunt grele de găsit, — în toate țările și chiar la noi în țară, există societăți care activează cu organizare serioasă și cu rezultate reale, — n'avem decât să le imităm sistemele, — dar ne lipsește puterea de muncă, voința de a face.

Résumé : L'exposition canine de Bucarest a montré surtout des représentants des races de luxe, et en second lieu des chiens de berger.

Les chiens de chasse et en général les chiens d'utilité furent peu représentés.

On préconise plus d'activité de la part des associations et plus d'intérêt de la part du public.

Reflectiile unui vizitator asupra expoziției de câini

de Moldav

O manifestație, care teoretic, îmi închipuiam că are o strânsă legătură cu vânătoarea, cel puțin prin una din secțiile ei, m'a îmbiat la vizitarea expoziției de câini organizată de „Societatea pentru îmbunătățirea rasei canine din România”, care a avut loc la București între 21—23 Mai.

Cu toate străduințele depuse de organizatori, expoziția a rămas totuși în nuanță improvizarei, lipsită fiind de orice sprijin din partea autorităților, — și cea ce e mai trist, — lipsită și de interesul publicului.

Exemplarele expuse au fost mai cu seamă câni de rase decorative, în al doilea rând câni ciobănești, — grație faptului că li se destinase premii bănești.

Reprezentanții raselor de vânătoare au fost aproape inexistenti ca număr. Frumusețea necontestată a celor prea puțini cari au fost expuși, a compensat în oarecare măsură slabă reprezentare.

Revista noastră nu poate trece asupra acestui fapt fără a exprima o adâncă desamăgire că lumea vânătoarească, cu toate societățile sale și numeroșii adepti ce are, a lipsit expoziția de contribuția sa, afară de

așa mici excepții. Uniunea generală însăși, care are obligații statutare de a lua parte activă la mișcarea de îmbunătățire a raselor de câni vânătoarești, nu a făcut până azi nimic în această direcție, fie chiar numai prin intervenție propagandistă și organizațoare.

Să sperăm în viitor!

Circulând în alea boxelor, am admirat o minunată pereche de Setter Lavrack și un Setter irlandez. De altfel aceste exemplare au și fost recompensate cu distincțiile cele mai de seamă.

Dăm mai jos premiile mai importante ce au fost distribuite pentru câni de vânătoare:

Marele premiu de onoare : „Ette Anette Green”, cărea Setter Lavrack, proprietară d-na Ionescu-Mihăieschi.

Premiul I : „Echo de Saint-Ciron”, Setter, proprietar d. Moșandrei.

Premiul I : „Till”, Brack, proprietar d. Mario Stöpa.

Premiul I : „Sady”, Pointer, proprietar d. Teodorescu.

Și o serie întreagă de premii pentru câni de alte rase.

Vânătoarea cu ogari

de Major Schneider-Snyder Roland

Vânătoarea „parforce” călare și îndeosebi vânătoarea cu ogari, care este într-o mai strânsă legătură cu vânătoarea propriu zisă, se exercita cândva cu pasiune. Genul acesta de vânătoare îl interesează pe vânătorul de astăzi numai ca o amintire istorică, pentru că în țara noastră legea oprește exercitarea ei.

Este regretabil, pentru că din punct de vedere al educației călăreilor pe teren, valoarea acestor vânători călare este imensă. Căci ogarul ori prinde iepuri, ori îl scapă. Altă soluție nu există. În timp ce la vânătoarea ordinată rămân pe teren o mulțime de iepuri aliciți, care devin niște hoituri sau o frigură sigură a răpitoarelor, după o suferință și chinuri de nedescris.

Este sigur că iepurile mânat de ogari nu este scos afară din țara noastră! Mai mult: eu personal, pentru placerea de a vâna cu ogari, am neglijat de multe ori utilizarea armei.

Am vânat cu ogari englezesti și ungurești. Apoi cu Barsoi rusești în șesul infinit al Ucrainei.

Patria Barșoielor este stepa. Acolo acest câine nu este falș, nici înelător, nici necredincios și nu mușcă; din contra, este un îndoitor credincios al stăpânului și educatorului său, ceace în general nu este cazul cu ogarul englezesc și unguresc.

„Tzaruł“ meu, când l-am cumpărat, a fost prototipul tuturor acestor defecte. Nu am cutezat însă de loc a bate acest animal, de o putere extraordinară, pentru că m'ar fi rupt în bucați. Printr-o purtare blândă față de dânsul și cu necontente exerciții vânătoarești, l-am schimbat în mai puțin de o jumătate de an. Devenise fidel și înțelegător ca un câine ciobănesc.

Pe „Prillis“ l-am cumpărat cătel. L-am crescut eu personal, eu i-am dat să mănânce, a dormit în camera mea, l-am antrenat printre educație corespunzătoare

acestei rasă. Niciodată nu și-a manifestat defectele; fidelitatea și purtarea sa față de stăpân a fost exemplară.

In preajma lui „dătătorul de ton“ era un fox-terrier cu părul scurt, numit „Tzuki“, care era de altfel și mai bătrân. La cine se arunca Tzuki pe acela Prillis îl și punea la pământ. Cânele lăsat în pace de Tzuki era privit flegmatic și de către Prillis.

Din contra, cânele atacat de Tzuki era distrus de Prillis; fălcile îngrozitoare ale acestuia, apucau animalul de grumaz ca într'un căște.

Tzar și Prillis prindeau vulpea și iepurele cu ușurință, rareori întâmplându-se să scape vreunul și numai pe teren acoperit cu iarba înaltă și cu tufe. Dacă însă Tzuki era prin apropiere, — pentru că și el vâna cu ogarii, — atunci scotocea vânătorul și Barsoii îl prindeau în goană; ceace ne arată că Barsoii mână la vedere și nu conduși de miroș. Pe acești Barsoi îi foloseam de obicei câte unul și numai când era nevoie, eliberam și pe al doilea.

Cine a galopat pe un cal pur sânge, pe un șes cu fata morgana, numai acela știe ce deliciu este vânătoarea cu ogari, ce admirabil este aspectul unui ogar ce mână în galop, animal care în perspectivă pare că sboară pe aripile vântului.

Din acest punct de vedere cred că numirea germană: Windspiel, este foarte nemerită.

Prillis a învățat vânătoarea în stepa română, când în 1918 am plecat prin Basarabia de sud în Ucraina.

Prillis s'a ținut în trap după cal, ajungând împreună, după un marș de o lună de zile, la castelul din Kamienka (Don).

Proprietarul castelului, Printul Nicolae Urussov, locotenent cuirasier, era un pasionat vânător cu ogarii, jucând un rol însemnat la cursele de ogari din Moscova.

In timpul răsboiului Barsoii lui au fost împriștaiați în toate părțile. A procura de undeva Barsoi proaspăți s'a dovedit curând o imposibilitate, pentru că în Ucraina câinii barsoi nu se întrebuihanțau la vânătoare, sau mai bine zis în clima caldă a Ucrainei, câinele barsoi devinea greoi și leneș la vânătoare.

Cum se aprobia sezonul de vânătoare, trebuie să căutăm ogari, de oarece barsoiul meu, cu toate calitățile sale excelente, nu era nici pe departe suficient. Școala de equitație din Elisabetgrad, avea întotdeauna la dispoziție o grupă renumită de ogari. Bolșevicii însă i-a rechiziționat și pe aceștia. Din cercurile plugarilor s'au putut aduna numai 7 ogari englezesci și un barsoi sur. Acestea din urmă erau produsul unei încrucișeri cu un ogar ce avea părut scurt, fiind însă cu toate acestea un excelent câne vânător. Afară de aceștia Prințul Urusov a mai cumpărat cu 4000 ruble ucrainiene, dela un locotenent cazac, doi ogari englezesci.

In timpul vânătoarei, un vânător conducea 2—3 ogari, în partea dreaptă a calului. Numai după un antrenament îndelungat caii se obișnuiau să meargă liniștiți lângă acest trio de ogari. Fiecare vânător avea o cingătoare lată de curea asezată dela umărul stâng spre soldul drept. Această curea avea la dreapta un mare inel de care erau legate atâtea curelușe subțiri și lungi cam de 4,5 metri, căci câni conducea vânătorul. Curelușa se trecea prin inelul ce se găsea la gâtul câinelui, capătul curelușei readucându-se în mână vânătorului, încât dacă acesta îi da drumul din mână, ogarul putea să sară ușor din curea.

Afară de aceasta vânătorii cazaci mai purtau la brâu un pumnal lat de Caucaz și în mână o nagaică prevăzută la vârf cu plumbi.

Călăreții înaintau pe câmp la pas în linie de trăgători, cu intervale de 40—50 pași. Cum sărea un iepure ori o vulpe, ogarii erau eliberați, iar călăreții înaintau în galop moderat. Goana era scurtă, pentru că ogarii prindeau iepurele în scurt timp. Vulpea

era gonită câteodată mai mulți kilometri, însă când fălcile uriașe o apucau de cefă, era gata cu dânsa. La luptă nu se ajungea niciodată.

Tot prin Ucraina mai era obiceiul ca primul iepure prins să fie tăiat în bucăți și asvârlit, pentru că astfel să li se potențeze setea de sânge. Si într'adevăr, viteza era în modul acesta simțitor accelerată. Lui Prillis nu i-am permis însă niciodată o asemenea mâncare sălbatică încât animalul preda întotdeauna și fără nici o rezistență iepurele sau vulpea prinsă.

O descriere plină de poezie a vânătoarei cu ogari găsim în romanul lui Tolstoi „Război și Pace“. Este o descriere de o perfecțiune clasică a vânătoarei de lupi cu ajutorul barsoilor, — și nu i s-ar putea adăuga nimic.

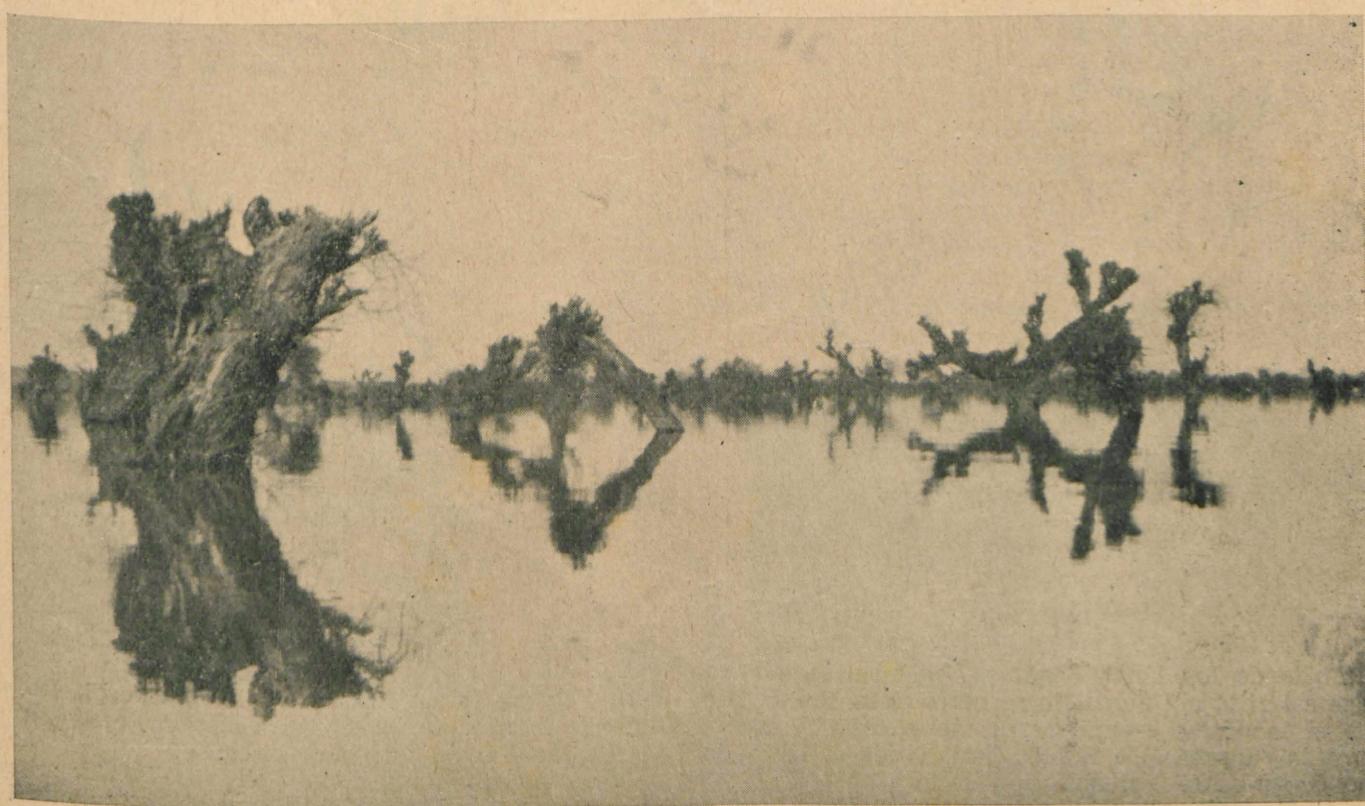
Este lucru cert că atât ogarul cât și barsoiul nu gonesc după miros, că ogarul vânează la vedere. Așadar, ogarul, barsoiul și slughiu arab sunt niște animale nobile ce posedă calități superioare, însă în oraș, în condiții necorespunzătoare și supuși unui tratament incorrect, calitățile lor sunt simțitor scoborăte.

In 1920—21 am vânat cu ogari în ținutul Caracal, unde am găsit la țăranii de acolo ogari englezesci și moldovenesci, de un exterior excelent. Țăranii vâneau pe jos. Acest sport este acolo vechiu, iar ogarii moldovenesci erau animale renumite și plătite cu bani scumpi.

Legea din 1924 sistă definitiv vânătoarea cu ogari și „Jocul-vânturilor“ se consideră câne de

Deși vânătorul cu ogari, care practică un vechiu sport național, poate să fie unul cu mult mai corect decât acela cu pușca, ce aruncă alică la orice depărtare și care vânează numai pentru frigură.

Résumé : Description de la chasse aux levriers. Réminiscence de chasse à cour en Ukraine. Regrets que la chasse à cour est prohibée par la loi roumaine, quoique dans la tradition du pays.

Primăvara la Prundu cu apele mari.

Foto Plagino

ZOOLOGIE VÂNĂTOREASCĂ

◆◆ Vânatul cu păr din România și repartitia lui la noi ◆◆

de Dr. R. I. Călinescu

Ierbivore. — *Cerbul* (*Cervus elaphus L.*) Spontan, destul de rar în Carpații meridionali, la Vest și Est de Olt, lipsind în Prahova; comun în Carpații orientali, dela Sita Buzăului și până la granița Cehoslo-

de steja (Dobogea); se pare că în pădurile de stejar din Crișana și Banat este de asemenea autohtonă deși a fost și colonizată în aceste regiuni (Casa Verde, lângă Timișoara).

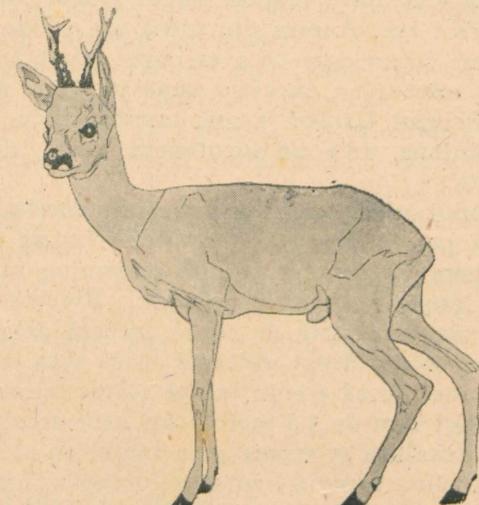

Cerbul

vaciei unde aria sa de repartie este foarte lată.

Colonizat, în parcuri de vânat (Sarlota, Banloc, jud. Timiș), sau liber (Bocșa montană, Reșița jud. Caraș; Svarin — lângă Nadrag — jud. Severin; Sochodor, Săvârșin și Moneasa, jud. Arad).

Lopătarul (*Cervus dama L.*) Specie mediteraneană, care după Bielz fusese colonizat în număr mare deja înainte de 1848, în rezervația contelui Brückenthal, la

Căprioara

Colonizată în pădurile de antestepă în Banat, Crișana și Muntenia (jud. Ilfov: Brăești, etc.)

Capră neagră (*Rupicapra rupicapra L.*) Este comună în regiunea alpină dela 1800 metri în sus, mai ales pe masivul Retezatul (circa 1500 exemplare), Parâ-

Lopătarul

Sâmbăta de Jos, lângă Făgăraș, Lopătarul se mai găsește astăzi la noi numai în cerbăria statului dela Sarlota și în puține exemplare pe moșia contelui Karacsony, în pădurea dela Banloc (jud. Timiș), apoi la Sochodor (jud. Arad) și Balc (jud. Bihor).

Căprioara (*Capreolus capreolus L.*) Spontană în toate pădurile de conifere și fag din țară ca și în unele

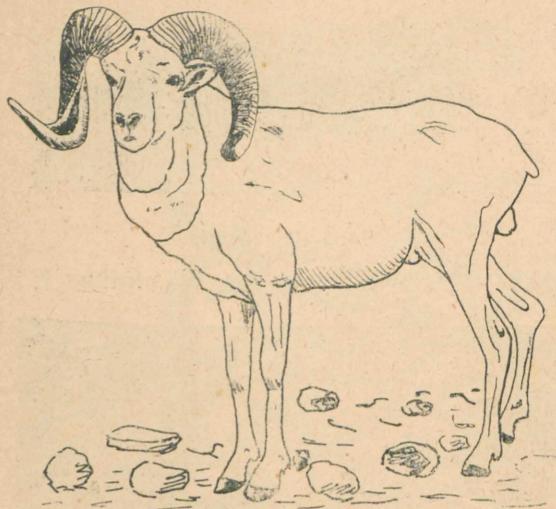

Capra neagră

gul, Făgăraș (circa 3000 exemplare), Bucegi, Rodna; lipsește în munții Apuseni și a dispărut recent în celealte masive ale Carpaților orientali.

Muflonul (*Ovis musimon Pall.*) Colonizat. Specie mediteraneană (Corsica). Muflonul a fost colonizat în Ardeal la 1868, pe moșia contelui Carol Forgacs, a-

proape de pasul Ghimes, unde a fost stârpat în timpurile mai noi.

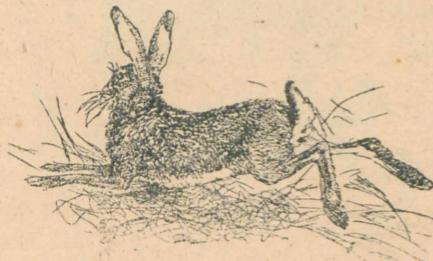

Muflonul

Azi, se mai află pe moșia d-lui Iosef Pincas din com. Balc (Baioc), jud. Bihor.

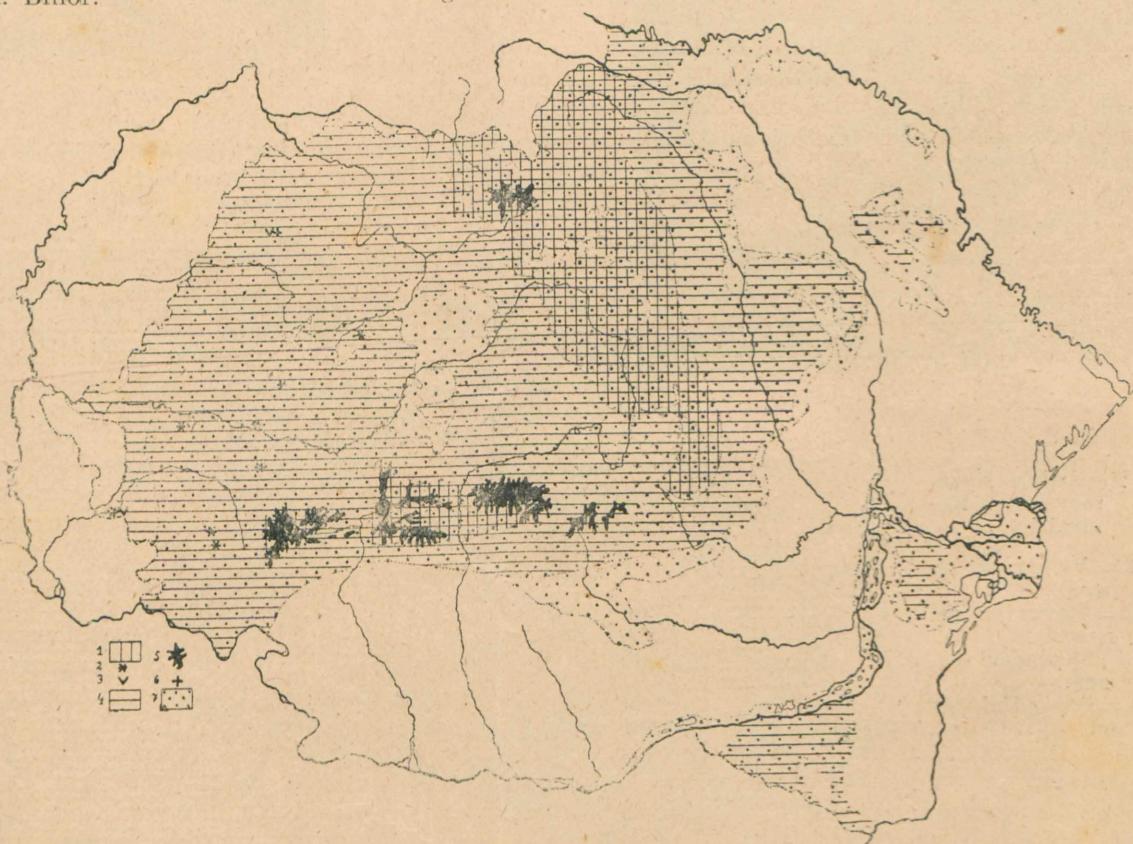
masivului nostru păduros, cât și în petecele de pădure din antestepă, zona inundațibila a Dunării, inclusiv delta, lipsind în regiunea stepii propriu zise; stârpat în antestepa de Vest (Valea inferioară a Mureșului).

ROZATOARE. *Iepurele*. — Este reprezentat la noi prin două subspecii separate de o limită care coincide cu marginea sub-orientală a Carpaților și anume: Le-

Iepurele

Lepus europaeus transsylvanicus (= carpathorum Hilz). în Carpați și Transilvania — și *Lepus europaeus europaeus* Pall, în restul țării; recolonizat în unele regiuni ale Banatului.

Mistrețul (*Sus scrofa* L.) Specie foarte comună și a-

Veverița (*Sciurus vulgaris fuscoater* Altum.), comu-

Mistrețul

proape cosmopolită, întinzându-se atât în regiunea

Veveriță pe zăpadă

nă în regiunea pădurilor noastre de brad și fag (Basa-

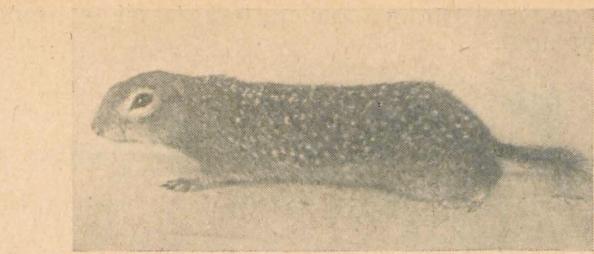
tau, și reprezentată în regiunea mediteraneană și în-

terus susica Gmelin), care deși nu este un vânător propriu zis, are o blană din ce în ce mai folosită.

Veveriță

rii printre subspecie meridională (*Sciurus vulgaris italicus* Bonap.)

Popândăul pătat

CARNIVORE. Ursul (*Ursus arctos alpinus* F. Cuv.)

Urs înnotând

Comun în regiunea coniferelor din Banat și Carpații meridionali, mai restrâns în Carpații orientali și sco-

Popândăul comun (*Citellus citellus* L.) și pătat (*Ci-*

borând către toamnă pentru a se hrăni, la altitudini mici (Tismana, județ. Gorj; Brașov) la limita inferioară a zonei coniferelor.

Viezurele (*Meles meles* L.) Comun și independent

Grup de popândăi comuni

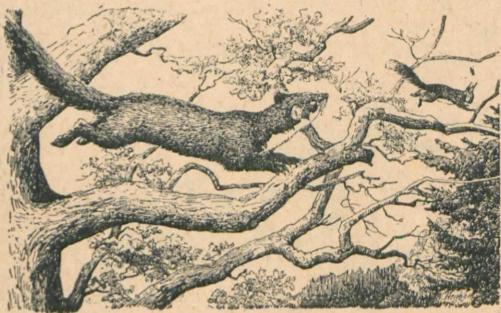

Vidra

de altitudine; lipsește numai în stepă propriu zisă uscată.

Vidra (*Lutra lutra* L.) Comună în albia majoră a apelor mari și mai ales în zona inundabilă a Dunării și deltă.

Jderul (*Martes martes* L.) Specie comună în masivul

Jder urmărind o veveriță

nostru păduros începând dela limita inferioară a fagului; reprezentată în munții Dobrogei prin forma cu pata roșie cinabru (*Martes martes latinorum* Barret-Hamilton).

Pietrarul (*Martes foina* L.) Trăiește la altitudini mai mici și nu evită locuințele umane ca specia precedentă.

Dihorul comun (*Putorius putorius* L.) Comun în toată țara, afară de regiunea Bărăganului, Basarabiei sudice și Dobrogea, unde este înlocuit prin specia următoare.

Dihorul de stepă (*Putorius eversmanni* Less), comun în Sud-Estul țării.

Dihorul pătat (*Vormela pteregusna* Gueld), comun în Dobrogea.

Norița (*Lutreola lutreola* L.) Comună ca și Vidra, însă cu o repartiție mai largă, fiind mai puțin influențată de către om.

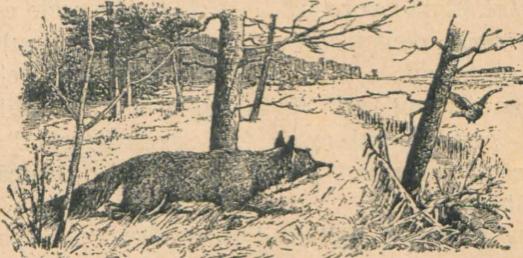
Nevăstuica mare (*Mustela erminea aestiva* Kerr), comună și independentă de altitudine.

Nevăstuica mică. — Această specie este dedublată în România dealungul marginii sud-orientale a Carpa-

cii orientală (vechiul Regat: *Mustela nivalis boccamela* Bechst. = *dombrowskii* Matschie).

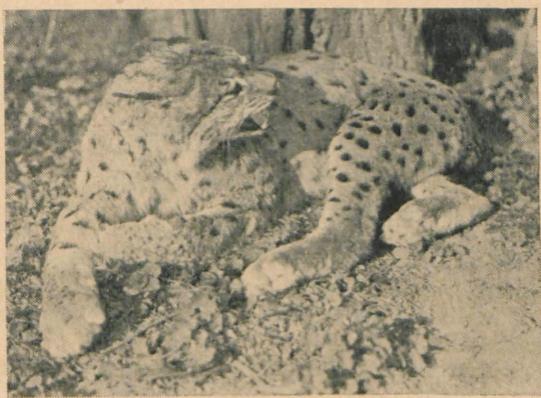
Lupul (*Canis lupus* L.). — Specie comună, mai ales iarna când se revânză dela munte și din stufurile Dunării, unde se adună în timpul verei.

Vulpea (*Canis vulpes* L.) — Specie cosmopolită și

Vulpea

îndependentă de altitudine, e reprezentată în România printr-o subspecie central-europeană, cea mai comună (*Vulpes vulpes crucigera* Bechst.) și o formă meridională cu pântecele negru, mai rară, în Dobrogea și pe versantul vestic al munților Apuseni și ai Banatului (*Vulpes vulpes melanogaster* Bonap.)

Râsul

Râsul (*Lynx lynx* L.) — Specie din ce în ce mai rară,

lor într-o subspecie occidentală (în Ardeal și Carpați: *Mustela nivalis nivalis* L. = *vulgaris* L.) și o subspecie

în regiunea coniferelor, având o repartiție aproape asemănătoare cu aceia a ursului, mai restrânsă cu aceia

a ursului, mai restrânsă pe versantul occidental al Carpaților orientali (jd. Năsăud) — și mai largă pe versantul oriental (Bucovina); mai comună în Carpații meridionali (muntele Bârsei, Făgărașului, etc.)

Şacalul (*Canis aureus* L.) — Această specie este o apariție nouă pentru fauna României. Primul exemplar, recunoscut ca atare, a fost împușcat în Octombrie 1929, pe ostrovul din dreptul com. Ghidici (jud. Dolj).

Alte două exemplare au fost văzute trecând Dunărea înnot și refugiindu-se în plantațiile de salcâmi ale com. Ghidici.

Pisica sălbatică (*Felis silvestris* Bris). — Specie comună și cosmopolită aproape în toate pădurile de înălțimi mari și mijlocii, se găsește câte odată și în pădurile de ses (jud. Ilfov) și în regiunea inundabilă a Dunării.

Pisica sălbatică

BIBLIOGRAFIE¹⁾

1716. *Cantemir, D.*, *Descriptio Moldaviae*.
1844. *Nordmann, A. D.*, *Zapiski imperatorscago Odescago Obscestva Istorii*. — Dreonastirii 1, pg. 549.
1873. *Hermann Otto*, *A Mezség*, II. — Erd. muzeum egyl. évk 6, pg. 42—67.
1886. *Daday, Jenő*, *Uj Adatok Erdély Denevér*. — Fauná I janak ismertéhez, Ertekezések a Természettudományok höreböl, 16, 7, Budapest.
1888. *Bielz, E. A.*, *Die Fauna der Wirbeltiere Siebenbürgens nach ihrem gegenwärtigen Stande*. — Verh. u. Mitteil. des Siebenb. Vereins f. Naturwiss. in Hermannstadt 38.
1899. *Arbure, Z. C.*, *Basarabia in sec. XIX*, Academia română, București.
1900. *Barret-Hamilton*, Ann. Nat. Hist. V, pg. 365.
1900. *Méhely, Lajos*, *Monographia Chiropterorum Hungariae (cum appendice in lingua germanica Conscripta)*. — A Magyar Tudományos Akadémia támogatásával Riadja a Magyar Nemzeti Muzeum, Budapest.
1901. *Matschie, P.*, *Ueber rumänische Säugetiere*. — Sitzungs-Berichte der Ges. Naturforschender Freunde, Berlin, pg. 219—238.
1903. *Miller, G. S.*, Proc. Biol. Soc., Washington 16, pg. 161.
1903. *Botezat, E.*, *Gestaltung und Klassifikation der Geweihes des Edelhirsches*, nebst einem Anhang über die Stärke der Karpathenhirsche und die zwei Rassen derselben. — Morphol. Jahrb. 32, pg. 154.
1904. *Botezat, E.*, Untersuchungen über die Hyperplasie an Rehgeweihen, mit Berücksichtigung der übrigen Cerviden. — Arch. f. Entw.-Mechan. 18.
1907. *Dombrowski, R. von*, *Mesocricetus newtoni* Nhrg. Monogr. Studie. — Bul. Soc. St. București 16, pg. 94.
1908. *Miller, G. S.*, Ann. Mag. Nat. Hist. (8) 1, pg. 100.
1908. *Miller, G. S.*, Ann. Mag. Nat. Hist. (8) 1, pg. 197—202.
1909. *Miller, G. S.*, Ann. Mag. Nat. Hist. (8), 3, pg. 419
1910. *Brauner, A.*, *Die Fledermäuse Bessarabiens und Podoliens*. — Trudai Bessarabscago obscestva estestvoispitatelei I—II, f. 1, Chișinău, p. 23.
1910. *Trouessart, E. L.*, *Faune des Mammifères d'Europe*. — Verlag Friedl. & Sohn, Berlin.
1912. *Brauner, A.*, *Die Iltisse Bessarabiens*. — Bull. de la Soc. Sc. Nat. Bessarabie, Kisineff, pg. 92.
1912. *Miller, G. S.*, Catalogue of the Mammals of Western Europe, in the Collection of the British Museum, London.
1913. *Brauner, A.*, Systematische und zoogeographische Bemerkungen. — Krimskoe obšcestvo Estetvoispitateli etc. Zapiski, I. III.
1913. *Méhely Lajos*, *Die Streifenmäuse (Sicistinae) Europas*. — Annales Musei Nationalis Hungarici, Budapest. 11, pg. 1.
1913. *Méhely, Lajos*, Species Generis *Spalax*. — Math. u. Naturwiss. Berichte aus Ungarn 24 und 29, Leipzig.
1914. *Brauner, A.*, Die Säugetiere des Bessarabischen, Khersonischen u. Taurischen Gouvern., Lief. I: Fuchs. — Memoirs of the Society of Natur of Novorossia 40, pg. 15.
1916. *Szalay, B. Dr.*, Der letzte Wisent in Siebenbürgen. — Verhandl. u. Mitteil. d. Siebenb. Ver. f. Naturwiss. zu Hermannstadt 66, 1—3, pg. 1.
1922. *Botezat, E. Dr.*, Die Varietäten des Edelhirsches im Gebiete der östlichen Waldkarpathen von Rumänién. — Bul. Soc. rom. de st., Buc., 1—6, pg. 11—80.
1924. *Lepsi, J. Dr.*, Über einige Perissodactyla in D. Cantemirs „Descriptio Moldaviae“. — Bull. de la Sect. Sc. de l'Ac. roum. 9, 1—2, pg. 39.
1927. *Botezat, E.*, Die Bedeutung des Hirschgeweihes als Schreckwaffe. — Bul. Fac. de St. Cernăuti, 1, 1, pg. 62—72.
1927. *Cehovschi, Constatin*, Despre Citellus in România orientală. — Bul. Fac. de St., Cernăuti, 1, 1, pg. 133. cătelului de pământ în Ardeal. Bul. Soc. St. Cluj 3.
1927. *Orosz, A.*, Contribuționi noi asupra repartiției 2—3, II. Teil, pg. 65.
1930. *Călinescu, R. I.*, Contribuționi la studiul veveritelor din România (Beiträge zum Studium der Eichhörnchen Rumäniens). — Intâiul congres național al Naturaliștilor din România, Dare de seamă, Cluj, pg. 152—156 (Premier Congrès national des naturalistes de Roumanie, Compte rendu, Cluj, pg. 152—158).
1930. — Contribuționi la studiul veveritelor din România (Neue Beiträge zum Studium der Eichhörnchen Rumäniens). — Revista Vânătorilor, 11, 4, pg. 56.
1930. — *Mustela (Putorius) eversmanni* Less. in România [Mustela (Putorius) eversmanni Less. in Rumänien]. — Intâiul congres național al Naturaliștilor din România, Dare de seamă, Cluj, pg. 156—158 (Premier congrès national des naturalistes de Roumanie, Compte rendu, Cluj, pg. 156—158).
1930. Von einigen Säugetieren Rumäniens. — Zeitschrift für Säugetierkunde, Berlin, 5, pg. 364—366.
1930. *Şacalii în România*. — Archivele Olteniei 9, 45—50, pg. 223—225.

1) Această listă bibliografică se dă pentru cetitorii care doresc amănunte asupra Mamiferelor României.

1930. Schakale in Rumänien. — Zeitschrift für Säugetierkunde, Berlin, 5, pg. 373—375 (mit 1 Karte).

1931. Contribuții la studiul Mustelidelor din România (Beiträge zum Studium der Musteliden Rumäniens). — Lucrările Institutului de Geografie al Universității Cluj, 4, pg. 55. Travaux de l'Institut de Géographie de l'Université de Cluj 4, pg. 55.

1931. — Mamiferele României. Repartitia și proble-

mele lor biogeografice-economice (Die Säugetiere Rumäniens). Bul. Min. Agric. și Dom., I/1931.

1931. — Verzeichnis und Bibliographie der Säugetiere Rumäniens. Zeitschrift für Säugetierkunde, 6. Band, Heft 2, Berlin 1931.

1931. — Über Verbreitung und Einfälle von Cricetus cricetus nehringi Mtsch. in Rumänien, id. Heft 6.

Mișcările vânatului în fața puștii

de S. Mănciulescu

Vânatul, atât cel cu blană, cât și cel cu pene, pentru a se apăra de vânător, are mijloace de apărare, care în realitate nu sunt decât forme ale instințului de conservare. Adesea, ajung la o ingeniozitate atât de mare încât îți face impresia că sunt dictate de judecată.

Iată câteva exemple din care cititori noștri, își vor putea da seama de istețimea vânatului :

Iepurele. Iepurele urmează o linie dreaptă, apoi se

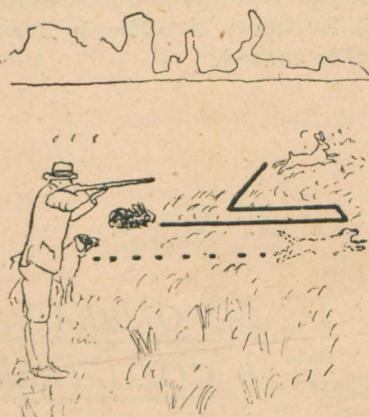

Fig. 1

întoarce pe acelaș drum și face o săritură într'o parte, în timp ce câinele care gonește după el (câinele punctat), își urmează drumul drept înainte și în felul acesta pierde urma iepurelui (Fig. 1).

Prepelita. Această pasare încrucișează de atâtea

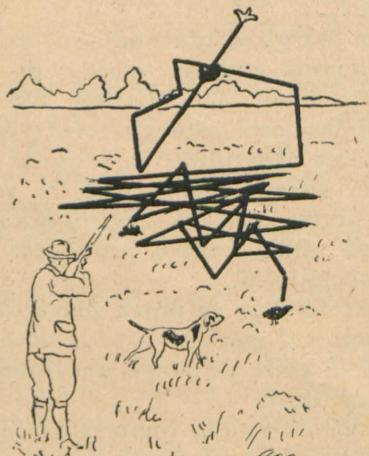

Fig. 2

ori drumul care-l face prin miriște încât derutează de multe ori câini excelenți, însă odată ce a sburat devine țintă sigură, pentru că sboară în general drept (Fig. 2).

Fazanul. După ce fazanul a stat nemîșcat la pontajul câinelui, sboară cu sgomot în sus, de multe ori aproape vertical, în direcția unui arbore protector. În timpul sborului, lasă să-i atârne coada, care de multe ori primește alicele vânătorului neexperimentat (Fig. 3).

Fig. 3

Sitarul. Se ridică din mijlocul lăstărișului, chiar prea aproape de vânător, făcându-și un drum printre locurile libere dintre crăci și nu-și reia sborul

Fig. 4

orizontal, decât ajuns deasupra pădurei (Fig. 4).

Becațina. Această specie sboară din baltă sau marginile bălților, făcând drumuri care derutează pe vânător când în înălțime, când în jos, la dreapta sau

la stânga. Ea ocoleste atâtă timp până se crede scăpată de pericol și atunci deabia se îndreaptă către

în momentul când câinele se apropiе spre a o aporta, se scufundă sub botul lui și fug pe sub apă, apucân-

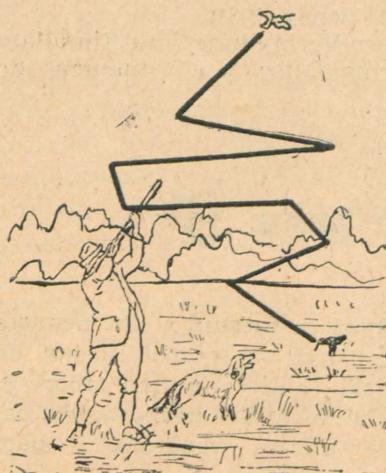

Fig. 5

cer săburând ca săgeata (Fig. 5).

Rața sălbatecă. Atât rațele cât și sarselele cari, din cauză că au fost aripiate sunt nevoie să cadă în apă,

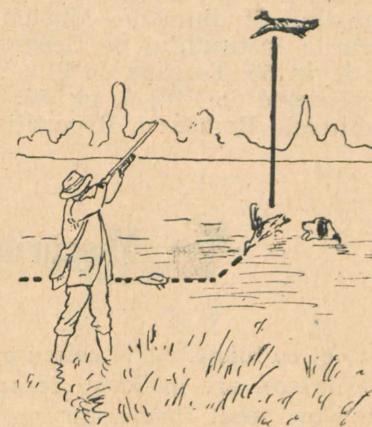

Fig. 6

du-se de cele mai multeori cu ciocul de brădiș unde și mor (Fig. 6).

Résumé : Observations sur la manière de se comporter, de quelques victimes du chasseur sous la menace du fusil. Le lièvre, le caille, le faisand, la bécassine, la bécassinne, le canard.

OCROTIREA VÂNATULUI & COLONIZĂRI

Protecția vânatului și stârpirea braconajului

de Maior Th. Petrescu
Inspector de vânătoare

Sigur că este un subiect care pentru noi vânătorii este de foarte mare importanță mai ales că din an în an vedem că protejarea vânatului aproape nu mai există iar braconajul a luat o desvoltare tot mai mare.

Cum am putea rezolva aceste chestiuni ?

Protejarea vânatului revine în primul rând statului prin direcția vânătoarei, care prin ordinile și măsurile ce ia an de an dă recomandări societăților de vânătoare singurele în măsură a pune în practică acele dispoziții. Ce este mai trist că acestea nu toate înțeleg să lucreze în această direcție pentru salvarea pe cât posibil de distrugere vânatului de anumiți membri cari din lipsă de educație vânătoarească și control din partea conducerilor societăților își fac din vânătoare o meserie și un negoț.

Trebuie să se înțeleagă că vânătoarea este un sport frumos, vânatul este o frumoasă bogătie a țărei și datoria societăței este protecția vânatului.

Să se mai știe că menirea societăților nu este numai de a vâna, ci de a îngriji vânatul prin lăsarea locului de refugiu, prin intervenire de a se opri la timp vânătoarea anumitelor specii de vânat, care s-au rarăit și prin darea de nutriment pe timpul iernelor grele, când vânatul nu găsește mâncare.

Acestea sunt noțiuni elementare și dacă mă face

să le reamintesc, este că am constatat în mai multe regiuni ale țărei că nimic din cele expuse mai sus nu se pune în aplicare, totul rămâne în grija lui Dumnezeu și atât !...

Trecând la stârpirea braconajului, este greșită părerea unor domni, cum am găsit-o pe aceia a d-lui inginer insp. silvic E. Witting din Sibiu, care spune că jandarmeria este cu totul neaptă pentru pază și ocrotirea vânatului. Nu vreau să polemizez cu D-sa însă voi dovedi și pot crede că voi găsi mulți vânători de partea mea, că singură această instituție mai lucrează astăzi pentru protejarea vânatului și stârpirea braconajului.

Să se cerceteze și se va putea vedea în decursul ultimilor ani aportul mare ce a adus această instituție și în această direcție pe lângă multiplele însărcinări ce are de îndeplinit.

Ca o dovedă de marea importanță ce se pune pe serviciul jandarmilor, se poate vedea că în ultimul timp în urma unor consfătuiri ce au avut loc la Ministerul de Domenii, Direcția Vânătoarei, s'a dat instrucțiuni scrise, care cuprind obligațiunile jandarmilor pentru protecția vânatului, aşa că toată încrederea s'a pus în această instituție, pentru a proteja această frumoasă bogătie a țărei, vânatul.

Datoria acelora care practică vânătoarea în mod

legal și vânătoresc, este de a ajuta pe acești agenți de poliție ai legii pentru protecția vânătului în îndeplinirea misiunii lor, denunțând pe toți acei care se depărtează de la aceste frumoase principii și de a nu crăta pe nici un braconier, care merită aplicarea celor mai severe sancțiuni, ca unul ce este un hoț de codru, nu numai în averea particulară a societăților de vânăt, dar chiar în bogăția statului.

Nu trebuie ertați și singuri jandarmii sunt aceia care nu-i iartă.

Prin acest articol fac apel la domnii vânători ca să ajute pe jandarmi în îndeplinirea funcțiunii lor în această direcție și să comunice șefilor lor pe toți acei jandarmi care trec nepăsători pe lângă vânători fără a se interesa dacă sunt în regulă cu permisele, nefăcând aceasta, înseamnă că jandarmul își calcă datoria și consemnul.

Astfel se va termina cu braconierii. În să arăt cu această ocazie că în județul Caliacra unde am cinstea să fiu inspector de vânătoare, cu concursul d-lui Prefect am ajuns la soluția, că absolut nimeni nu mai are armă de vânătoare de cât acei care îndeplinește condițiunile legei, exercită vânătoarea în mod vânătoresc, ca un sport frumos iar nici de cum ca o meserie sau un mijloc de trai și sunt membri a unei societăți de vânăt înscrisă în Uniunea generală a vânătorilor.

Executarea celorlalte dispoziții pentru repri-

marea infracțiunilor este mult ușurată prin aceia că am și comanda Legiunei de Jandarmi.

Rezultatele măsurării luate le vom vedea, când și-sigur că aducându-le la cunoștință tot prin revista noastră a vânătorilor, va servi probabil și pentru alții ca exemplu.

Résumé : Les jandarmes font leur devoir et sont d'une grande utilité pour la police de la chasse.

Le devoir de tout chasseur est de signaler aux jandarmes toutes infractions, seul moyen d'enfreindre le braconage.

Fătat precoce

de Prof. D. Lintia

La o vânătoare de mistreți a societății „Gliganul”, ținută la 11 Ianuarie a. c. în pădurea Hitiaș, din jud. Timiș, un participant a împușcat în bătaie o scroafă în al cărei culcuș s-a găsit 10 purci de circa 10—14 zile.

Tot în aceeași bătaie s-a mai împușcat și o a 2-a scroafă ce la tăiere, s-a constatat că avea 8 purci care trebuiau să fie fătați.

De ce pierde ursul din Carpați?

de G. Olteanu-Reghin

Dacă munții Carpați sunt ultimul refugiu al urșilor — nu e mai puțin adevărat că aceste animale au început să piară și aici — și nu din cauza vânătorilor corecți, cărora li-se pun tot felul de piedici administrative.

Cauzele principale ale dispariției urșilor din Carpați sunt : a) vânarea ursoaicelor și a puilor între 1—2 ani (aceeași nu s'a întâmplat mai înainte în Ardeal, pe teritoriile de vânătoare ale magnațiilor unguri), otrăvirea terenurilor cu urși (cu scopul de a se ucide o vulpe, un jder sau un lup), când cad morți o mulțime de urși și mistreți, ce-au mâncat din hoitul otrăvit — și c) armele (și adesea arme militare) ale ciobanilor, care s-ar putea apăra și numai cu niște revolvere.

Se pot da numeroase exemple de terenuri de vânătoare unde s-ar crede că există personal bine pregătit pentru otrăvire — și unde cad foarte mulți urși otrăviți; se pot cita și cazuri clandestine.

Contra acestora trebuie să se ia de către administrația noastră vânătoarească, cele mai riguroase măsuri.

Astfel printre aceste cazuri enumărăm următoarele :

1. Pe domeniul Banfy, deși există un personal destul de bun pentru otrăvire, cad anual numai 4—5 lupi — în timp ce urșii ce mor de otrăvă sunt mult mai numeroși; se pot indica chiar persoanele care au văzut scheletele urșilor morți de otrăvă.

2. D. Szabo a văzut la Toplița un urs mare mort de otrăvă — iar anii trecuți o ursoaică și 2 pui, pu-trezi, morți din aceeași cauză;

3. În Aprilie 1927 s-a găsit pe terenul de vânătoare al baronului Kemény, în apropiere de terenul soc. Mureș (care nu și-l otrăvise), o ursoaică mare, pu-

tredă, moartă de otrăvă; din calul otrăvit a mâncat și un ciopor de mistreți;

4. În 1928 s-au găsit, în stare de putrefacție, pe teritoriul Ocna de sus și de jos, 4 cadavre de urși, veniți dinspre teritoriul Joseni;

5. Pe valea Nyiraj, d. Matei a găsit un vier mare, mort de otrăvă, în apropierea hoitului stricninizat.

Asemenea cazuri se pot cita nenumărate, chiar pe terenuri bine îngrijite dar fără practica unei otrăviri sistematice.

Sunt și cazuri bestiale, inconștiente :

6. Un pândar de vânăt al unei societăți, otrăvește ani de-arândul hoituri de cai pe care, pentru a nu călca prea multă zăpadă, le aşeză aproape de locurile unde mișună mistreții, pentru a povesti apoi cam așa, râzând cu poftă :

— „Am otrăvit un cal cu 150 gr. de stricnina — și ce crezi d-le? Intr-o noapte mi l'au mâncat mistreții pe tot! Erau vre-o 30—40 și m'am dus după ei, lucru ușor pentru că făcuseră semne, pe zăpadă, fiindu-le foarte rău de otrăvă! Pusesem în hoit și sticla pisată ca să se taie vulpile la gură când ar mâncă! Si de nu da un viscol mare, poate că găseam vre-o 7—8 porci morți! Uite d-le! În fiecare an îmi mă-nâncă boalele de porci otrava — de nu pot căștiaga un ban pe vulpi!“

7. Anul trecut, în Mai, aflându-mă la o stână, ciobanii mi-s'au plâns că le-au murit toți cainii care mâncaseră dintr-un hoit otrăvit; terenul respectiv e plin de urși.

În ceeace privește armele ciobanilor, ele există mai la fiecare stână.

Urșii împușcați de ciobani sunt îngropăți superficial.

Astfel în 1929, aflându-mă cu pândarii mei pe

muntele Ţcurtu, un cioban a împușcat o ursoaică care avea 2 pui mici — și-a îngropat-o, acoperind-o superficial cu puțin pământ și crengi uscate!

Tot așa un cioban dela Râpe a împușcat la o stână un urs mare — iar altul dela Idicel, a împușcat un al 2-lea pe valea Salard.

Ceeace este mai remarcabil e că contrar dispozițiilor legale, ciobanii au arme militare (Mannlicher, etc.) pe care le utilizează fără nici-o jenă și fără nici-un control administrativ.

Iar dacă-i prinzi trăgând în cerbi îți spun c'au tras la întă!

Remedii: a) să nu se mai împuște ursoaice cu pui mici și nici pui până la 2 ani; b) să se opreasă utilizarea otrăvei în terenurile cu urși — iar pentru

distrugerea răpitoarelor (vulpi, lupi etc.) să se întrebuințeze cursele și capcanele de sistem siberian; c) să se confiște armele și în deosebi cele militare, ale ciobanilor care le utilizează fără permis de port armă și să li se dea autorizație pentru revolvare.

Conținut vom rămâne curând fără urși, cu toate restricțiile serviciului vânătoarei.

Résumé: Causes déterminant la diminution du nombre des ours dans les Carpathes. Propagande pour la restriction de l'abus du poison comme moyen de détruire les bêtes malfaisantes.

Exemples illustrant nombreux cas d'empoisonnement dont furent victimes des ours et des sangliers.

Remedes préconisés.

BUCĂTĂRIA VÂNATULUI

Bujenită de căprioară

Carnea tarebuie sărată foarte bine fără să o spălați și o lăsați până a doua sau până a treia zi; îi puneti piper pisat și usturoiu, o mai lăsați 2 zile în care timp o întoarceți când pe o parte când pe alta. După aceasta se frige în rolă lăsând-o mai în putere, apoi se afumă puțin în coșul dela bucătărie.

Mâncare de căprioară

După ce ați curățit și prăjit în untdelemn o cantitate oarecare de carne, o puneti într-altă cratiță cu apă să fierbă; în untdelemnul care a rămas dela carne facem un sos ragout pe care îl strecurăm peste carne, prăjim pătrunjel, morcov, țelină, toate tăiate finumos, prăjim ușor și arpacică, se adaogă puțin vin, când zarzavaturile sunt fierte se scot, se pun pe-o farfurie și se servesc reci.

Fructură de căprioară cu sos

Luați o cantitate de but de căprioară (gigot), adică piciorul dinnapoi, o împănați cu slănină, o opăriți cu oțet fierb în care puneti foi de dafin, inibahar, sare, piper; puneti carne să se frigă, o ungeti cu unt și când e gata otăiați felii; grăsimea o scurgeți în altă cratiță în care puneti smântână și oțet în care să opărit carne, o bucațică de zahăr și bucatile de carne, lăsați să fierbă puțin, dați-le la masă. Puteți pune și cartofi prăjiți.

Căprioară cu sos de sânge

Preparați câteva bucăți de carne de căprioară pe cari prăjiți-le în untdelemn bun în cratiță acoperită la un foc moale, pentru a fierbe înceț însă să o pătrundă focul, după aceasta turnați peste ea un sos de sânge preparat ca la Cap. III, No. 27 și mai fierbeți puțin la marginea mașinii.

POȘTA VÂNATORILOR

Societățile afiliate și membrii Uniunii sunt rugați a anunța prin Carte Postală Redacția Revistei, în cazul când până la 20 a fiecarei luni nu au primit Revista pe acea lună.

Aceasta pentru a se lua măsurile potrivite spre corijarea imprejurărilor care provoacă ueajunsul.

D-l Maior Rosetti Bălănescu, autorul Almanahului Vânătorului, face cunoscut că nu mai poate să se face nici o comandă, stocul fiind complet epuizat.

Domnii membri ai Uniunii care primesc revista, sunt rugați a atrage atenția camarazilor cunoscuți ca membri ai Uniunii, care

eventual din cauza schimbării de domiciliu, să primit revista No. 35, să bine-voiască și să comunica de urgență noua lor adresă.

Societățile de vânătoare sunt rugate să angajeze ca îngrijitorii ai vânătorului, în primul rând, absolvenți ai Școalei „Gh. Nedici“ din Sighetul Marmației cari, grație studiilor făcute în acea școală sunt elemente destul de bine pregătite pentru misiunea lor.

Brigadierii de vânătoare cari doresc a primi și de aci înainte „Revista Vânătorilor“, sunt rugați a și trimite asemenea împreună cu adresa lor exactă și costul redus la jumătate al abonamentului anual, în valoare de Lei 150 (Una sută cincizeci Lei).

Suma de mai sus nu acopere integral nici costul hârtiei și al imprimării.

Conform înțelegerei stabilite între Uniune și Onor. Direcția Generală a Vâنătoarei, toate Societățile de Vânătoare desfășurate puteau fi reînființate dacă adresează acelei Direcții Generale o cerere timbrată în acest sens *însoțită de tabloul pe anul 1931 al membrilor săi, cu indicația, în dreptul numelui fiecărui membru, al numărului permisului de vânătoare.*

Societatea de Vânătoare «Aurora» din comuna Bulci, județul Severin

Stimaților domni Maior C. Rosetti-Bălănescu și Căpitan I. Jacobi

Vă rugăm să primiți cele mai sincere mulțumiri din partea vânătorilor din Valea Mureșului, pentru munca și serviciul de neprețuit ce ati adus, chiar la momentul oportun, atât vânătorului cât și tuturor vânătorilor, prin întocmirea «Almanahul Vâنătorului».

De asemenea cu bucurie, vă aducem la cunoștință că prin decizie ce s'a adus în consiliu s'a hotărât pe viitor, ca atât paznici de vânător cât și membrii societății vor fi obligați a-și procura anual almanahul în care se va înscrie vânătorul impușcat.

REMUS RAFIROIU

Vice președintele societăței

Societatea vânătorilor Lugoj, ne roagă să publicăm următoarele :

Domnule Președinte!

Având în vedere, că sezonul concursurilor de tir îi porumbește din primăvară se apropie, avem onoare a atrage atenția noastră la o actualitate.

Este vorba de invenția unui vânător coleg al nostru, de o mașină de aruncat porumbeii vîi, care posedă multe avantajii față de mașinile folosite până acum, între altele, că aruncă porumbelul cu cea mai mare siguranță la o înălțime de circa 1 m., fiind exclus ca aripile acestuia să se agațe în mașină, de oarece toate arcurile sunt ascunse.

Inventatorul D-l Francisc Bücher dentist, Lugoj, str. Avram Iancu, a câștigat patenta română pentru această mașină, fabricarea căreia astfel este proprietatea lui exclusivă. La dorință dă orice lămuriri și demonstrează mașina la domiciliul său.

Pentru funcționarea excepțional de precădere putem recomanda această mașină tuturor și avem toată speranță, că luând avânt și în România acest sport frumos, ea va avea viitorul dorit.

Mulțumindu-vă anticipat pentru cordialitate vă rugăm Domnule Președinte, să primiți expresiunea considerațiunilor noastre.

Președinte, indescifrabil

Secretar, inde scifrabil

COMUNICĂRI ȘI PUBLICATIONI UNI OFICIOASE

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Serviciul Vânătoarei

PUBLICAȚIUNE

Prin Decizia Ministerială No. 3250/932, s'a opri vânătoarea tuturor speciilor de vânător util până la 15 Mai 1934, pe terenurile comunelor: Săvădisla, Vlaha, Finișel, Stolna și Luna de Sus, din Jud. Cluj.

Prin Decizia Ministerială No. 2800/932, s'a opri vânătoarea tuturor speciilor de vânător util, până la 15 Mai 1934 pe terenurile Com Darabani din Județul Constanța.

Prin Decizia Ministerială No. 1863/932, s'a interzis vânătoarea tuturor speciilor de vânător util, până la 1 Ianuarie 1933, pe terenurile comunei Tărnatec, din Județul Timiș.

Prin Decizia Ministerială No. 932/1932, se oprește vânătoarea epurilor și potârnichilor cu începere dela 1 Septembrie 1932 – până la 1 Septembrie 1934 – pe terenurile comunelor: Păunești, Domnești, Pufești, Ciorani, Pădureni, Mărășești, Făurei, Vulturul, Căleni și Nănești din Județul Putna.

Prin Decizia Ministerială No. 4472/1932 pusă asupra avizului Consiliului Permanent de Vânătoare s'a dat următoarea interpretare articolului 24 din Legea pentru protecția vânătoarei: „Numai vânătorul ținut în frigoriferele publice (exceptându-se frigoriferele restaurantelor, bodegilor și magazinelor de consum) poate fi vândut după a 7-a zi.

Comerçantul este obligat a face dovada cu certificatul de proveniență.”

Primăria comunei Sângeorgiu de Câmpie

PUBLICAȚIUNE

Comuna Sângeorgiu de Câmpie arendează teritorul de vânător pe timp de 2 ani prin licitație publică ce va avea loc la Primăria comunei la 14 Iunie 1932, ora 11. Prețul de strigare 600 Lei. – No. 292/1932 adm.

Primăria comunei Pogăceaua, județul Mureș

PUBLICAȚIUNE

Comuna Pogăceaua județul Mureș arendează teritoriul de vânător pe timp de 2 ani prin licitație publică ce va avea loc la Primăria comunei la 16 Iunie 1932, ora 15. Prețul de strigare 3000 Lei. No. 236/932.

Primăria comunei Lăpușel, județul Sat-Mare

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință că dreptul de vânător al comunei Lăpușel se va da în arendă pe durata de 3 ani cu începere dela 1 Iulie 1932.

Condițiunile de licitație sunt afișate la primăria comunală unde se pot vedea între orele de serviciu.

Primăria comunei Bozinta-Mică, județul Sat-Mare

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință că dreptul de vânător a comunei Bozinta Mică se va da în arendă pe durata de 6 ani, cu începere dela 1 Iulie 1932 până la 30 Iunie 1938.

Licităținea va avea loc la primăria comunei Bozinta-Mică în ziua de 27 Iunie 1932 ora 9

Condițiunile de licitație sunt afișate la primăria comunală unde se pot vedea între orele de serviciu.

Primăria comunei Mireșul Mare

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință publică, că la data de 22 Iunie 1932 ora 10 a. m. se va da în arendă prin licitație publică teritoriul de vânător al comunei Mireșul Mare în întindere de 3511 Jugh. Cad. pe timp de 3 ani.

Prețul de strigare este Lei 1500, anual

Licităția se va ține cu respectarea dispozițiunilor Art. 81-114 din Legea Contab. publice.

Condițiunile de licitație se pot vedea în orele oficioase la Primăria comunală.

Primăria comunei Stegera

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință publică, că la data de 23 Junie 1932, ora 11 a. m. se va da în arendă prin licitație publică teritoriul de vânător al comunei Stegera în întindere de 954 Jugh. Cad. pe timp de 3 ani. Prețul de strigare este Lei 200 anual.

Licităția se va ține cu respectarea dispozițiunilor Art. 81-114 din Legea Contab. publice.

Condițiunile de licitație se pot vedea în orele oficioase la Primăria comunală.

Primăria comunei Remeți

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință publică, că la data de 22 Iunie 1932, ora 3. p. m., se va da în arendă prin licitație publică teritorul de vânăt al comunei Remeți în întindere de 1136 Jugăre. Cad. pe timp de 3 ani. Prețul de strigare este Lei 800 anual. Licitația se va ține cu respectarea dispozițiunilor Art. 81-114 din Legea Contab. publice.

Condițiuni de licitație se pot vedea în orele oficioase la Primăria comunala.

Primăria comunei Tulghies

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință publică, că la data de 23 Iunie 1932, ora 4 p. m. se va da în arendă prin licitație publică teritorul de vânăt al comunei Tulghies în întindere de 1121 Jugăre. Cad. pe timp de 3 ani. Prețul de strigare este Lei 500 anual. Licitația se va ține cu respectarea dispozițiunilor Art. 81-114 din Legea Contab. publice.

Condițiunile de licitație se pot vedea în orele oficioase la Primăria comunala.

Primăria Comunei Apa, Jud. Sătmăr

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință, că dreptul de vânăt al comunei Apa se va da în arendă pe termen de 6 ani dela 1 Aprilie 1932 până la 1 Aprilie 1938. Licitația se va ține la Primăria comunei Apa în ziua de 29 Iunie 1932, ora 9 dimineață.

Prețul de strigare 2000 lei anual. Licitația și arendarea se va face în conformitate cu legea pentru protecția vânătorului.

Condițiunile de licitație se pot vedea la Primăria comunei Apa. Apa la 19 Mai 1932.

Primer, Marișca Filip.

Notar, Ielenic Gheiza

T A B L O U

de membrii soc. de vânătoare «Muncelul» com. Panciu
jud. Putna

Jean C. Popescu, Iancu Vasiliu, Grigore Misir, Ioan C. Ivanciu, Ionel Hurmuzache, Mihai Dumitru, Alex Dinu, Cicerone Mugurianu, Const. Hurmuzache, Iord. Popa, Dr. Marcel Nacu, Sergiu Seferovici, Traian Petrescu, Gh. Baniță, Vasile Gh. Tiron, Dumitru Haret, Huțu Veniamin, Ion Danciu, Const. Grosu, Ion I. Antohe, N. Vasiliu, Toader Ichim, I. Bejan, Maior A. Fotescu, Anton Alaci.

T A B L O U

de membrii soc. de vânătoare din com. Racoșul de Jos
jud. Târnava-Mare

Pal Alexandru, Kope Ioan, Antal P. Iosif, Gyerkó Andrei, Kadar Andrei, Kadar Stefan, Goesman Ioan, Păldner Iosif, Nemes Andrei, Tođor Mihai, Pap Andrei, Garcea Gheorghe, Bohor Dionise, Dr. Apáthy Iuliu, Apáthy Zoltan, Dr. Groffi Carol, Kovacs Eugen, Pop Virgil, Groza Teodor, Seckely N. Iacob, Man Moise, Apáthy Pavel.

T A B L O U

de membrii soc. de vânătoare «Ortișoara» din com. Ortișoara
jud. Timiș

Blesz Antoniu, Dr. Kleman Ioan, Frank Nicolae sen., Frank Stefan, Adam Iohan, Bischof Stefan, Koch Carol, Frank Nicolae jun., Eipert Iohan jun., Perian Petru, Eipert Nicolae, Krepil Fidel, Amselm Adam, Ortman Ioan, Eipert Ioan sen., Leichman Fidel, Rock Nicotae.

T A B L O U

de membrii Societ. de Vânătoare „Codrul“ din Găești,
Jud. Dâmbovița.

Dr. Mihăescu, L. Gertoschy, Micu Gertoschy, D. Grozescu, N. Alimănescu, P. Bănescu, I. Anghelușcu, I. Marinescu, Dr. Zanne, C. Dragomirescu.

T A B L O U

de membrii soc. de vânătoare «Vulturul» din com. Nădlac
jud. Arad

Ambrus Ioan, Ambrus Mihai, Dr. Băneșiu Ivan, Babják Pavel, Bujna Ivan, Caba Lazar, Fabry Francisc, Fabry Stefan, Faur Traian, Flocoș Dimitrie, Eder Ludooc, Jancsik Stefan, Janecsko Andrei, Mărginean Ioan, Mărginean Romulus, Morar Nicolae, Onea Nicolae, Petromi Ioan, Roman Lazăr, Stroia Stefan, Șandor Gheorghe, Zelenak Stefan.

T A B L O U

de membrii soc. de vânătoare «Cocorul» din Arad

Piso Ioan, Novac Gheorghe Bacila Ludovic, Dragan Mihaiu, Opris Valeriu, Streza Andrei, Iavorszky Zoltan, Frustök Stefan, Briestanszky Andrei, Niculescu Constantin, Vernica Gheorghe, Nicoară Titus, Dobrescu Constantin, Erdey Ioan, Lugojanu Lucian, Pandrea Nicolae, Pellea Sabin, Cotta Vasilie, Novac Eftimie, Câmpeanu Emil, Magoș Dimitrie.

T A B L O U

de membrii noui intrați în soc. de vânătoare „Tormac“ din com. Tormac, jud. Timiș-Torontal

Stoica Adam, Stat Mihai, Staț Petru, Rothas Filip, Vallet Iosif, Wari Emil, Kreuter Sebastian, Chwalibog Iuliu, Schlapanszky Iosif, Formanek Conrad, Kunczer Iacob, Wolf Gheorghe, Lovász Ioan, Popilar Carol, Kiczl Adalbert, Weinschrott Iosif, Ponicszky Ladislau, Răchițan Ioan.

T A B L O U

de membrii soc. de vânătoare «Fulga» din T.-Severin

Gârleșteanu I., Jujescu Ioan, Petrescu N., Jujescu Dumitru, Pătruțoiu Nicolae, Puicea Dumitru, Mostorou Grigore, Ionescu Șoitoriu, Iorgulescu Constantin, Ionescu Gh., Stătescu Eugeniu, Greceanu Adrian, Cinciu Paul, Dumitru Emil, Loria Cornelius, Katska Carol, Landauer Aubert, Pleniceanu Pandele, Dumitru Ilie, Huza Constantin, Crețeanu Constantin, Tomescu Dumitru, Păunel Petre, Manolache Ioan, Dengulescu Dorin, Cercel Dumitru, Bărbulescu V., Burcu Dumitru, Mumuiian Jul., Creis Emoil, Mufulescu Aristide.

T A B L O U

de membrii soc. de vânătoare «Căpriorul», Jidioara

Ghiorghe Vior, Dimitrie Blidariu, Petru Ploșcariu, Lazăr Daminescu, Savu Bogdan, Vasile Secoșan, Lazăr Negru, Ion Negru, Daminescu Dănilă.

T A B L O U

de membrii soc. de vânătoare «Sitarul», din Botoșani

Jean I. Miclescu, Nic. Gh. Isăcescu, Vilhelm Clofanda, Constantin Zamfirescu, Constantin Ionescu, Vladimir Ibser, Radu Smelț, D-na Marcella Ghica, Băbeanu I., Capșa Const., Boldur Lătescu Ioan, Macovei Grigore.

MICA PUBLICITATE

WINCHESTER cal. 16, șease focuri perfectă stare de vânzare
Lei 4000.— a se adresa redacției.

BRIGADIER de vânătoare caut post, pretenții modeste, ori unde. Demian Vasile, comuna Surdești prin Baia Sprie, jud. Satu Mare.

DE VÂNZARE: 3 buc. brac de 6 luni, 3 buc. brac de 2½ ani, 3 buc. griffoni de 2½ ani foarte bine dresați, aporteză, pontează.

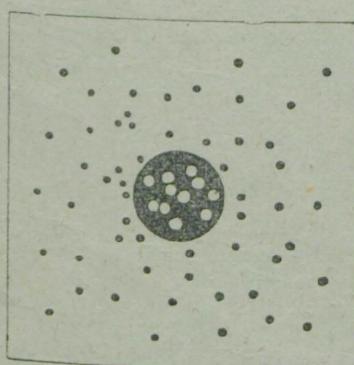
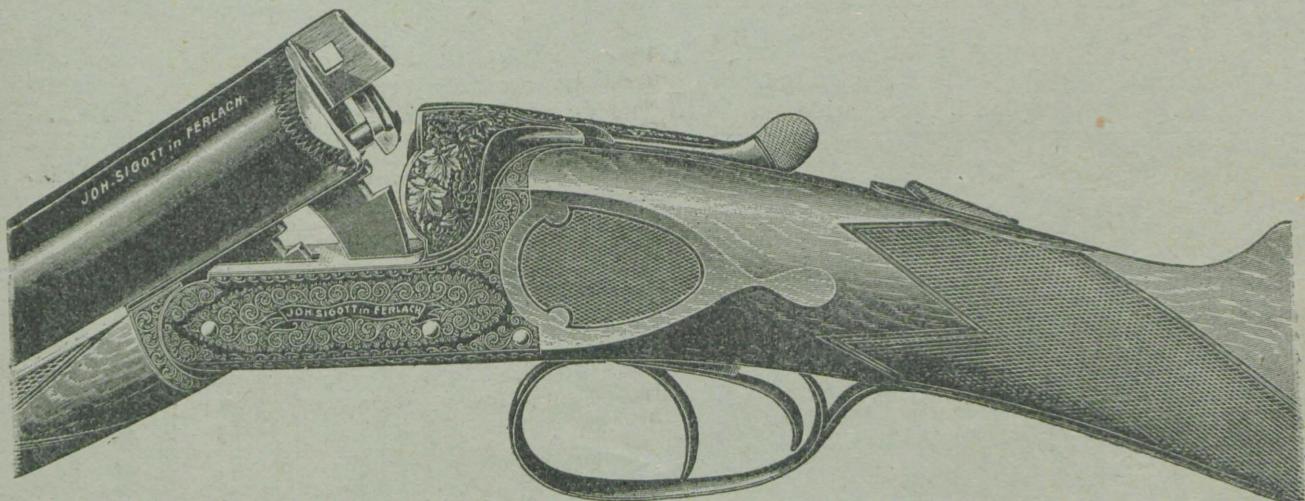
Informații cu răspuns plătit la: Crescătoria și școală de dressaj pentru câini de vânătoare Homorod Jud. Târnava-Mare.

FABRICA DE ARME DE VÂNĂTOARE IOHANN SIGOTT

FERLACH — KÄRNTEN — AUSTRIA

Produce și vinde cele mai moderne arme de vânătoare
și anume:

ARME DE VANATOARE ELEGANTE CU DOUĂ TEVI DE ALICE CU ȘI FARA COCOAȘE
ARME PENTRU TRAGERE LA PORUMBEI (ȘI PERECHI) TOATE CU UN TIR SUPERIOR

C I B L A

Mărimea 63×63 cm., cu lovitura
trasă din foraj Sigott-Drall-
Rifle la 50 pași cu alice No. 6

Inventatorul și singurul îndreptățit la con-
struirea „forajului Sigott-Drall-Rifle“ cu e-
fект de tir neobișnuit de strâns și o penetrație
mare a alicelor (vezi cibla).

Construеște deasemenea arme mixte, arme
mixte sistem Bock, Drillinguri, arme cu două
țevi de glonț (Express) și carabine cu repe-
tiție în toate calibrele chiar și pentru glon-
tul de mare viteză 7×65 Brenneke și 8×60
Magnum. Gloanțele acestor cartușe au o
traectorie aproape dreaptă până la peste
300 m. și o eficacitate fulgerătoare asupra
vânatului. Armele pentru aceste cartușe se
pot utiliza în special pentru vânarea cerbi-
lor mari, pentru mistreți și urși.

Armele mele sunt sub raportul construcției
precise și solide precum și al calității tiru-
lui, foarte eftine și dau pentru orice armă

o garanție pe cinci ani. Construcțiiile mele sunt premiate de multe ori cu medalii de aur.
Mii de scrisori de mulțumire din partea notabilităților și a vânătorilor profesioniști
stau la dispoziția tuturor.

Catalogul bogat ilustrat în care sunt gravate după natură și descrise în amănunt ar-
mele mele. Se trimit la cerere de fabrica mea sau de Uniunea Generală a Vânătorilor
din România, Str. Sf. Ionică No. 6, unde se pot vedea și cumpăra.

Glonț Sigott
pentru forajul Si-
gott-Drall-Rifle și
pentru țevi cu fo-
raj choke

Se poate livra și cu
armare separată a
oțelilor
țevei de
glonț.

Cel mai bun și mai eftin
DRILLING fără cocoașe
al tipurilor noastre.

Noul nostru-Drilling fără cocoașe
„MARS“

C. A. FUNK & Co., Fabrică de arme, SUHL - Germania

VINDEM depozitul nostru de modele dela Uniune la prețul de cost. Printre ele se găsesc: Arme mixte sistem Bock, cu 2 țevi lisse, Drillinguri, arme cu 2 țevi lise, expresuri (două țevi de glonț), cu și fără ejector automat, carabine de vânătoare cu repetiție, cu și fără lunete.

Execuțiuni speciale, modificări reparațiuni, urgente și eftine. Oferte de prețuri la cerere.

Reuniunea Română a Prăsitorilor de Câini

Sediul : CLUJ — CALEA VICTORIEI No. 27, Etaj II

Aduce la cunoștiința celor interesați că le stă la dispoziție în orice chestiune Chinologică și Chino-technică.

Mijlocește GRATUIT cumpărări de câini, dar numai de rasă cu pedigree. Ține registrele matricole oficiale pe toată țara, pentru toate rasele de câini, pedigreeurile emise de noi fiind recunoscute ca sigure oficiale în străinătate.

UNIUNEA CHINOLOGICA CEHOSLOVACA (C. K. U.)

Președinte, Cpt. retr. FELIX WERLIK, BRNO, KESSELSCHMIEDGASSE 10

având contract de reciprocitate cu R. R. P. C. stă la dispoziția membrilor reuniunii în orice chestiune chinologică. A se adresa prin R. R. P. C. Contractul se poate vedea în No. 10 și 11, 1930 al Revistei Vânătorilor. La orice corespondență adresați mărci de răspuns.

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

TELEFON 313/47

Redactată de cei mai de seamă technicieni și specialiști în materie de vânătoare din țară, publică: articole cu subiecte pur vânătorești din interes general, privind protecția și înmulțirea vînatului, educația vânătoarească, tehnica armelor, chestiunile juridice privitoare la legea vînatului, dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătoarei, lista contravenienților la legea de vânătoare, dări de seamă a societăților de vânătoare afiliate, precum și orice gen de literatură cu subiecte de vânătoare.

**A B O N A M E N T U L A N U A L : 3 0 0 L E I
P E N T R U S O C I E T Ä T I L E A F F I L I A T E 4 0 0 L E I
C O S T U L S T E M E I L E I 2 0 0**

ANUNȚURI COMERCIALE

1 PAGINĂ	500 LEI LUNAR
1/2 " "	250 " "
1/4 " "	125 " "

MICA PUBLICITATE 1 Leu cuvântul

**A B O N A M E N T U L L A
„REVISTA VÂNĂTORILOR“
ESTE OBLIGATORIU PENTRU TOȚI
MEMBRII UNIUNEI (Art. 6 din Statute)**

„REVISTA VÂNĂTORILOR“ este unicul mijloc de comunicare al tuturor vânătorilor din toată țara, care au să-și spună ceva. De aceea, dacă aveți ceva de cumpărat, de vândut, de schimbă, sau de pus vreo întrebare tehnică vânătoarească, adresați-vă „REVISTEI VÂNĂTORILOR“. Numai aci puteți fi siguri că veți găsi pe aceia cărora vă adresați.

D-NII COLABORATORII POT OBȚINE ORICATE SEPARATE DORESC, DIN ARTICOLELE DOMNIILOR LOR, COMANDÂNDU-LE DIRECT LA TIPOGRAFIE SAU PRIN INTERMEDIUL UNIUNII, DUPĂ UN TARIF MINIMAL.

**LA ORICE CORESPONDENȚĂ ATA-
SATI MĂRCILE PENTRU RĂSPUNS.**

Administrația revistei expediind regulat fiecare număr tuturor abonaților, orice vină de neprimire cade exclusiv în seama poștei, căreia trebuie adreseate în scris toate reclamațiile.

Plata cotizației anuale se primește până la 1 Aprilie, dată când revista se trimite contra ramburs.

**UNIREA FACE PUTEREA
STRÂNGEȚI-VĂ IN JURUL „UNIUNEI”**

Manuscrisele nu se înapoiază.

Domnii colaboratori sunt deci rugați să-și păstreze copie de pe articolele trimise pentru „Revista Vânătorilor”

PREȚUL UNUI EXEMPLAR 25 LEI
PREȚUL UNUI NUMĂR VECIU 30 LEI

